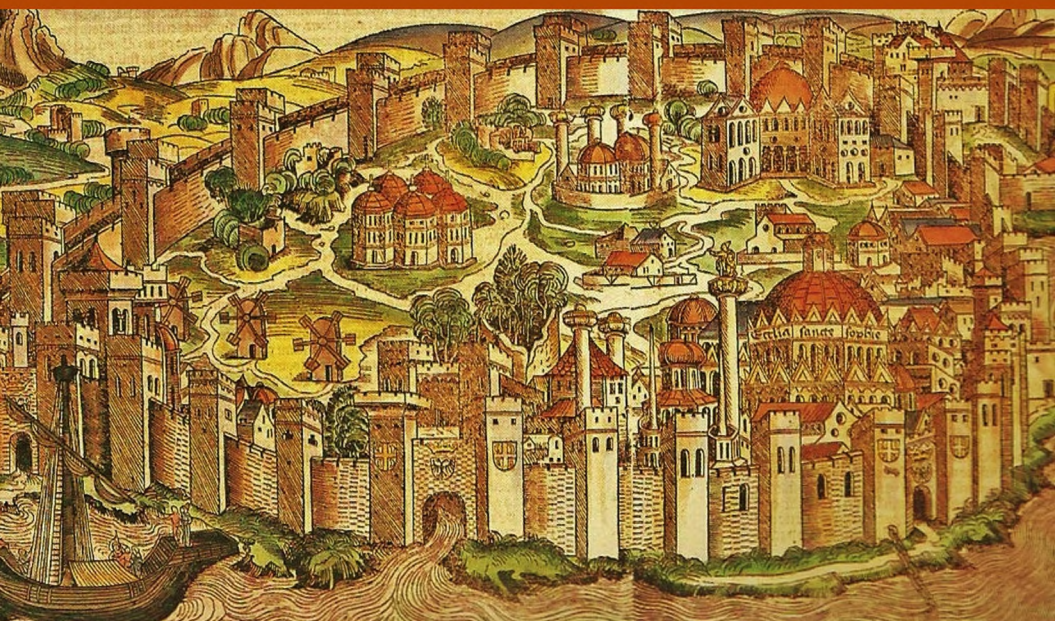

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΔΕΛΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Διασκευασμένο από τη
Μαργαρίτα Ιωαννίδου
για τη διδασκαλία της Ελληνικής
ως δεύτερης γλώσσας

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ

PREVIEW

PREVIEW

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΔΕΛΤΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Διασκευασμένο από τη Μαργαρίτα Ιωαννίδου

PREVIEW

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΔΕΛΤΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Διασκευασμένο από τη Μαργαρίτα Ιωαννίδου

Εκδόσεις
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ

Αθήνα 2024

ΤΙΤΛΟΣ: ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΔΕΛΤΑ
ΔΙΑΣΚΕΥΗ: ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

Copyright διασκευής © 2024 ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ
Copyright έκδοσης © 2024 Ανατολικός / ΤΔ ΚΙΟΥΜΠΙ ΕΠΕ

Όλα τα έργα των Εκδόσεων Ανατολικός προστατεύονται από τους νόμους προστασίας πνευματικών δικαιωμάτων. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή των έργων (ή τμημάτων αυτών) με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη ή/και του συγγραφέα.

Εκδόσεις Ανατολικός
Λέκκα 23-25, Αθήνα
Τ.: 210.3827910 / 210.6776303
www.anatolikos.gr

ISBN: 978-618-5799-11-3

ΑΠΛΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΣΕΙΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Αυτή η σειρά βιβλίων σχεδιάστηκε με σκοπό να κάνει ευχάριστο το διάβασμα σε ανθρώπους που μαθαίνουν Ελληνικά σαν δεύτερη/ξένη γλώσσα. Ένας Έλληνας συγγραφέας συνήθως χρησιμοποιεί και δύσκολες και ασυνήθιστες λέξεις. Επομένως, ο σπουδαστής, στην προσπάθειά του να διαβάσει ένα ελληνικό βιβλίο στην πρωτότυπη μορφή του, είναι αναγκασμένος να ανατρέχει συχνά στο λεξικό. Με αυτόν τον τρόπο, όμως, χάνει ένα μεγάλο μέρος της ευχαρίστησης που θα έπρεπε να του προσφέρει η ιστορία.

Αυτά τα βιβλία, λοιπόν, σχεδιάστηκαν για αυτούς τους σπουδαστές. Έγινε προσπάθεια να χρησιμοποιηθούν οι λέξεις που έχει συναντήσει ο σπουδαστής έως και το επίπεδο B2, και να επεξηγηθούν οι λέξεις που ξεφεύγουν από αυτόν τον κανόνα. Επίσης, έχουν απλοποιηθεί οι μακριές και δύσκολες προτάσεις. Το αποτέλεσμα είναι μια γλώσσα που είναι συγχρόνως σωστά και εύκολα Ελληνικά, και τα απλοποιημένα βιβλία κρατάνε τη χάρη και τη γοητεία του πρωτότυπου.

Ελπίζουμε ότι αυτή η σειρά θα πετύχει τον στόχο της. Ότι θα βοηθήσει τους σπουδαστές να χαρούν, χωρίς μεγάλη δυσκολία, μερικά από τα ωραιότερα βιβλία της ελληνικής λογοτεχνίας, και, συγχρόνως, να βελτιώσουν τα Ελληνικά τους.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Η δράση της ιστορίας εξελίσσεται στη Βυζαντινή αυτοκρατορία και ξεκινάει το 995 μ.Χ. Είναι η εποχή που ο βασιλιάς της Βουλγαρίας Σαμουήλ, επιτίθεται στο Βυζάντιο.

Ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου Βασίλειος Β΄, αναθέτει μια μυστική και επικίνδυνη αποστολή στον νεαρό Αλέξιο Αργυρό. Ο Αλέξιος είναι αρραβωνιασμένος με τη Θέκλα, όμως, είναι αναγκασμένος να την αποχαιρετήσει χωρίς να της πει πού πηγαίνει. Έτσι, οι δυο νέοι αποφασίζουν να παντρευτούν το ίδιο εκείνο βράδυ.

Όμως, η νεαρή, ερωτευμένη Θέκλα, είναι αποφασισμένη να ακολουθήσει τον άντρα της όπου και αν πηγαίνει. Με τη βοήθεια της Αυτοκράτειρας, τον ακολουθεί μυστικά στο πλοίο. Θα ταξιδέψουν από την Κωνσταντινούπολη στο Δυρράχιο, κι ένα μέρος του ταξιδιού θα πρέπει να το κάνουν περπατώντας. Είναι ένα δύσκολο, όσο και επικίνδυνο ταξίδι.

Στην αρχή, όλα πηγαίνουν καλά, και οι δυο νέοι κάνουν όνειρα για το μέλλον τους. Όμως, σε λίγο εμφανίζονται οι δυσκολίες. Μαθαίνουν για έναν κατάσκοπο των εχθρών που τριγυρίζει εκεί κοντά, οι λύκοι τρώνε τα άλογά τους, και οι ίδιοι χάνουν τον δρόμο τους πάνω στο βουνό. Για πρώτη φορά, ο Αλέξιος σκέφτεται ότι ίσως δεν πετύχει στην αποστολή του. Και τότε, ζητάει από τη Θέκλα, αν εκείνος σκο-

τωθεί, να πάει μόνη της στο Δυρράχιο, να εκτελέσει εκείνη την αποστολή του.

Οι δυο νέοι μοιράζονται τα ίδια ιδανικά. Την αγάπη για την πατρίδα, την αίσθηση του καθήκοντος, την πεποίθηση ότι πρέπει να κάνουν θυσίες για το γενικό καλό. Αν και είναι πολύ νέοι και ερωτευμένοι, είναι έτοιμοι να κάνουν τις μεγαλύτερες θυσίες για έναν ανώτερο σκοπό.

Εδώ είναι μια απλοποιημένη μορφή του βιβλίου, κατάλληλη για ξενόγλωσσους μαθητές που μαθαίνουν Ελληνικά σαν δεύτερη/ξένη γλώσσα. Είναι κυρίως κατάλληλο για μαθητές επιπέδου γλωσσομάθειας B2-Γ1 σύμφωνα με το Κοινό Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Αναφοράς για τις Γλώσσες (CEF) του Συμβουλίου της Ευρώπης.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

ή Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ¹

Το Βυζάντιο ή η Βυζαντινή αυτοκρατορία ήταν μια αυτοκρατορία που, την εποχή της ιστορίας, περιλάμβανε τη σημερινή Ελλάδα, περιοχές των Βαλκανικών χωρών, της Μικράς Ασίας και της Βόρειας Αφρικής. Η διάρκειά της ήταν περίπου από το 330 μ.Χ-1453 μ.Χ., και πρωτεύουσα είχε την Κωνσταντινούπολη. Παρόλο που (όπως σε όλες τις αυτοκρατορίες) οι άνθρωποι δεν είχαν εθνική ταυτότητα, οι Έλληνες είχαν μια έντονη παρουσία μέσα στο Βυζάντιο. Κι αυτό γιατί η Ελληνική γλώσσα ήταν η γλώσσα που χρησιμοποιούσαν στην οργάνωση και τη διοίκηση² του κράτους, όπως επίσης και στη θρησκεία (Χριστιανική).

¹ Η αυτοκρατορία: Η αυτοκρατορία ήταν ένα μεγάλο και δυνατό κράτος που το αποτελούσαν πολλά έθνη. Πολλά από αυτά τα έθνη μιλούσαν διαφορετικές γλώσσες, ή είχαν διαφορετικές θρησκείες. Ο απόλυτος αρχηγός/βασιλιάς μιας αυτοκρατορίας ήταν ο αυτοκράτορας.

² Η διοίκηση: Η πράξη του διοικώ/διευθύνω μια εταιρεία, τράπεζα ή ένα κράτος. Εκείνη την εποχή, την ευθύνη για τη διοίκηση ενός κράτους, την είχε ο αυτοκράτορας ή ο βασιλιάς.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

PREVIEW

PREVIEW

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Στα 995, ο αυτοκράτορας³ του Βυζαντίου⁴ Βασίλειος Β΄ βρισκόταν στη Μικρά Ασία, όπου πολεμούσε με τους Άραβες. Τότε, βρήκαν την ευκαιρία οι Βούλγαροι και έκαναν επίθεση στη βόρεια περιοχή της αυτοκρατορίας. Βασιλιάς των Βουλγάρων ήταν ο Σαμουήλ, ένας γενναίος⁵ και άξιος αντίπαλος του Βασίλειου Β΄. Όσο έλειπε λοιπόν ο Βασίλειος στη Μικρά Ασία, ο Σαμουήλ οδήγησε τον στρατό του στην αυτοκρατορία. Ρίχτηκαν⁶ στον πόλεμο, και κατέκτησαν τις πόλεις και τα κάστρα⁷ των Βυζαντινών. Σε λίγους μήνες, ο Σαμουήλ είχε κάνει δική του όλη τη βόρεια περιοχή της αυτοκρατορίας.

Στα τέλη του 995, ο Σαμουήλ έφτασε στη Θεσσαλονίκη, όπου Διοικητής⁸ ήταν ο Γρηγόριος Ταρωνίτης. Για να υπο-

³ Ο αυτοκράτορας: Βλ. Πρόλογο για το Βυζάντιο.

⁴ Το Βυζάντιο, ή η Βυζαντινή αυτοκρατορία: Βλ. Πρόλογο για το Βυζάντιο.

⁵ Γενναίος: Όταν κάποιος είναι γενναίος, κάνει πράγματα δύσκολα ή επικίνδυνα χωρίς να φοβάται.

⁶ Ρίχνομαι: Παθητική φωνή του ρήματος: Ρίχνω. Λέμε ότι κάποιος ρίχνεται σε κάποιον/κάποιους όταν κάνει επίθεση.

⁷ Το κάστρο: Τα κάστρα ήταν ψηλά και δυνατά κτίρια, φτιαγμένα από πέτρες. Εκείνη την εποχή, οι πόλεις είχαν γύρω-γύρω κάστρα, για να μην κινδυνεύουν από τους εχθρούς.

⁸ Ο Διοικητής: Εκείνος που, εκείνη την εποχή, ήταν υπεύθυνος για μια πόλη. Το ρήμα είναι: Διοικώ: Έχω την ευθύνη μιας πόλης, έχω το δικαίωμα να δίνω διαταγές σε άλλους. Σήμερα, οι πόλεις δεν έχουν Διοικητές.

χρεώσει τον Ταρωνίτη να βγει από το κάστρο, ο Σαμουήλ έστειλε μια μικρή ομάδα στρατού έξω από τα κάστρα της πόλης. Ο ίδιος, μαζί με τον υπόλοιπο στρατό του, περίμεναν κρυμμένοι μέσα στο δάσος.

Αμέσως, ο Γρηγόριος έδωσε διαταγή στον γιο του τον Ασώτη, να βγει να πολεμήσει τους Βουλγάρους. Όμως, ο Ασώτης ήταν πολύ νέος... Χαρούμενος που του έδωσε ο πατέρας του μια τέτοια σημαντική διαταγή, ρίχτηκε με δύναμη πάνω στους εχθρούς και τους έδιωξε μακριά. Όμως, πάνω στον ενθουσιασμό της νίκης, απομακρύνθηκε πολύ. Τότε, οι στρατιώτες του Σαμουήλ που ήταν κρυμμένοι στο δάσος, κύκλωσαν από παντού τους Βυζαντινούς.

Ο Ασώτης πολεμούσε γενναία, όμως έβλεπε ότι δεν μπορούσε να αποφύγει την καταστροφή. Γύρισε τότε στον φίλο του, τον Αλέξιο Αργυρό, και του είπε να τρέξει αμέσως στον πατέρα του να ζητήσει βοήθεια. Ο Αλέξιος, χτυπώντας με δύναμη τους εχθρούς, κατάφερε να ξεφύγει και να φτάσει στον Γρηγόριο Ταρωνίτη.

«Τρέχα!» του φώναξε ο Αλέξιος. «Ο Ασώτης αντέχει ακόμα, αλλά του έχουν μείνει ελάχιστοι στρατιώτες». Και χωρίς να σταματήσει, γύρισε ξανά στη μάχη.⁹

Ο Γρηγόριος κατάλαβε αμέσως σε τι κίνδυνο βρισκόταν ο γιος του. Έτρεξε με τους στρατιώτες του να τον φτάσει, όμως,

⁹ Η μάχη: Η σύγκρουση μεταξύ ανθρώπων που έχουν όπλα και πολεμούν.

οι εχθροί ήταν πολύ περισσότεροι. Κατάλαβε, τότε, ότι δεν είχε καμιά ελπίδα να νικήσει. Αν και ήταν βαριά πληγωμένος,¹⁰ κατάφερε κι έδωσε στον Αλέξιο ένα μαχαίρι, στολισμένο με πολύτιμες πέτρες. «Αν σκοτωθώ, δώσε αυτό στον Ασώτη», του είπε. Αυτά ήταν τα τελευταία του λόγια. Έπειτα από λίγο, έπεσε νεκρός¹¹ από το άλογό του.

Πολεμώντας γενναία, ο Αλέξιος προσπάθησε να φτάσει τον Ασώτη, που τον έβλεπε ακόμα γερό πάνω στο άλογό του. Μα ήταν πια αργά. Οι εχθροί έπεσαν πάνω τους, τους αιχμαλώτισαν¹² και τους πήγαν στον Σαμουήλ.

Όταν σκοτώθηκε ο Γρηγόριος Ταρωνίτης, ο Σαμουήλ δεν ασχολήθηκε άλλο με τη Θεσσαλονίκη, παρά ξεκίνησε για τον νότο. Πρώτα, όμως, έστειλε τους αιχμαλώτους στην πρωτεύουσα της Βουλγαρίας, την Αχρίδα.

Στο μεταξύ, ο Αυτοκράτορας είχε γυρίσει στην Κωνσταντινούπολη, όπου έμαθε για τον θάνατο του Γρηγόριου Ταρωνίτη. Θύμωσε πολύ με την επιτυχία του Σαμουήλ, αλλά και λυπήθηκε πολύ, γιατί ο Ταρωνίτης ήταν ένας από τους αγαπημένους του στρατηγούς. Γρήγορα, όμως, βρήκε την

¹⁰ Πληγωμένος: Κάποιος που έχει μία ή πολλές πληγές στο σώμα του. Η πληγή = Το τραύμα: Είναι ένα άνοιγμα στο δέρμα που δημιουργείται από κάποιο χτύπημα, με μαχαίρι π.χ. Η πληγή μπορεί να έχει μικρό ή μεγάλο βάθος. Το ρήμα είναι: Πληγώνω. Παθητική φωνή: Πληγώνομαι.

¹¹ Ο νεκρός: Ο πεθαμένος, εκείνος που έχει πεθάνει.

¹² Αιχμαλωτίζω: Κρατάω κάποιον αιχμάλωτο. Τον αιχμάλωτο τον έχουν πιάσει στον πόλεμο οι εχθροί και δεν είναι ελεύθερος να φύγει. Ουσιαστικό: Η αιχμαλωσία: Η κατάσταση στην οποία ζει κάποιος που είναι αιχμάλωτος.

ψυχραιμία του, και αποφάσισε να στείλει έναν από τους καλύτερους στρατηγούς του, τον Νικηφόρο Ουρανό, με μεγάλο στρατό για να σταματήσει τους εχθρούς.

Οι δυο στρατοί συναντήθηκαν στον Σπερχειό ποταμό, όμως, δεν μπόρεσαν να τον περάσουν γιατί είχε πλημμυρίσει¹³. Έτσι, αποφάσισαν να περάσουν τη νύχτα στις δυο πλευρές του ποταμού, απέναντι ο ένας στρατός από τον άλλον. Οι Βούλγαροι δεν ανησυχούσαν, σίγουροι πως οι Βυζαντινοί δεν θα μπορούσαν να περάσουν τα πλημμυρισμένα νερά.

Όμως, τη νύχτα, οι στρατιώτες του Νικηφόρου, βρήκαν ένα μέρος του ποταμού όπου τα νερά δεν ήταν βαθιά. Έτσι, το βράδυ ήσυχα, χωρίς να κάνουν κανέναν θόρυβο, πέρασαν απέναντι. Οι εχθροί κοιμούνταν, και, μέχρι να ξυπνήσουν και να βρουν τα όπλα τους, οι Βυζαντινοί πρόλαβαν και σκότωσαν πολλούς. Ο ίδιος ο Σαμουήλ και ο γιος του ο Ρωμανός πληγώθηκαν σοβαρά σε αυτή τη μάχη. Όλη την επόμενη μέρα, κρύφτηκαν ανάμεσα στους νεκρούς, και όταν νύχτωσε, έφυγαν κρυφά¹⁴.

Παρά την κούραση και τον πόνο από τις πληγές τους, περπατούσαν συνέχεια τη νύχτα και κρύβονταν την ημέρα. Έτσι,

¹³ Πλημμυρίζω: Από τη λέξη: Η πλημμύρα: Είναι μια μεγάλη ποσότητα νερού που σκεπάζει μια περιοχή. Οι δυνατές βροχές π.χ. προκαλούν πλημμύρες. Λέμε ότι ένα ποτάμι πλημμυρίζει, όταν τα νερά του φουσκώνουν και σκεπάζουν τις γύρω περιοχές.

¹⁴ Κρυφά: Όταν κάνουμε κάτι κρυφά, το κάνουμε με τέτοιο τρόπο, ώστε να μην το καταλάβουν οι άλλοι.

περπατώντας μέρες και μέρες, με υπομονή και με θάρρος, οι δυο γενναίοι αυτοί άντρες κατάφεραν να περάσουν τα ψηλά βουνά. Τέλος, έφτασαν στο μέρος όπου ήταν συγκεντρωμένες οι υπόλοιπες στρατιωτικές τους δυνάμεις.